



บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้า มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการศึกษาให้มีความสอดคล้องประสานสัมพันธ์กัน ทั้งนี้ต้องเน้นไปที่การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อให้มีศักยภาพในการพัฒนาประเทศ เนื่องจากคนเป็นทั้งเหตุปัจจัย และผลลัพธ์ที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาประเทศ ดังนั้นคนจึงเป็นเป้าหมายของการพัฒนาเพราะเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาทั้งปวง (แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8, 2539) การพัฒนาคุณภาพคนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด

กระบวนการที่จะช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองด้านต่าง ๆ ตลอดช่วงชีวิตคือการศึกษาซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในสังคมได้ การศึกษาจะช่วยพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่าง ๆ ที่จะดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง รวมเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้ (แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8, 2539) ดังนั้นการศึกษาจึงมีความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในสังคมปัจจุบัน การพัฒนาการศึกษาของชาตินั้นจำเป็นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลายด้าน องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดและเป็นหัวใจของการศึกษา คือ หลักสูตร สมิตร์ คุณานุกร (2518) กล่าวว่า คุณภาพของการศึกษา ย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพของหลักสูตร และหลักสูตรที่มีคุณภาพย่อมสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและพัฒนาการที่ดี ซึ่งจะสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมได้

แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และในด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประชาคมโลกชี้ชัดให้เห็นว่าประเทศไทยจะก้าวรุดหน้าไปเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจและการเมืองระหว่างประเทศ โดยเฉพาะสำหรับกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และกลุ่มประเทศอาเซียนได้โดยพัฒนาพื้นฐานความสามารถทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และเสริมสร้างความสามารถในการจัดหา และถ่ายทอดเทคโนโลยีจากต่างประเทศ มีการพัฒนาเทคโนโลยีและกำลังคนทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในสาขาที่ขาดแคลนให้มีปริมาณเพียงพอ และมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ การพัฒนาบริการพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต้องเอื้ออำนวยต่อการใช้และการพัฒนาเทคโนโลยีของประเทศ

จากการศึกษาความต้องการกำลังคนด้านเทคโนโลยี วิศวกร และวิทยาศาสตร์ ตามโครงการวิจัยยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังคนทางเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของ

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) พบว่า ความขาดแคลนกำลังคนโดยรวมทางเทคโนโลยี จะอยู่ในระดับ 5,000 - 10,000 คนต่อปี ในปีพ.ศ. 2539 และจะเพิ่มถึงระดับ 25,000 - 60,000 คนต่อปีในปีพ.ศ. 2544 ความขาดแคลนวิศวกรจะอยู่ระหว่าง 3,500 - 4,700 คน ในปีพ.ศ. 2539 และระหว่าง 5,300 - 14,500 คน ในปีพ.ศ. 2544 และความขาดแคลนนักวิทยาศาสตร์จะเกิดขึ้นตามความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (อาจลดลงหากเศรษฐกิจมีการชะลอตัว) ความขาดแคลนโดยรวมอยู่ระหว่าง 3,300 - 8,500 คน ในปี พ.ศ. 2544 (TDRI, 2538) จะเห็นว่าประเทศไทยประสบปัญหาการขาดแคลนกำลังคนระดับวิศวกร และนักเทคโนโลยีเป็นจำนวนมาก และคาดว่าจะมีปัญหาต่อไปในอนาคตหากมิได้มีการเร่งรัดแก้ไขอย่างรวดเร็ว

การผลิตและพัฒนากำลังคนตามเป้าหมายดังกล่าว เป็นงานที่สำคัญยิ่ง จำเป็นต้องระดมทรัพยากรจากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อเร่งรัดให้ประเทศไทยก้าวรุดหน้าไปเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจและการเมืองระหว่างประเทศ สถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เป็นหน่วยงานหนึ่งที่สามารถตอบสนองความต้องการนี้ได้เป็นอย่างดี โดยมีอำนาจหน้าที่ผลิตกำลังคนในระดับช่างกึ่งฝีมือ ช่างฝีมือ และช่างเทคนิคออกสู่ตลาดแรงงานทั้งทางด้านช่างอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม เกษตรกรรม และศิลปหัตถกรรม ตลอดจนการศึกษาวชิชาชีพในหลักสูตรระยะสั้นให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและสนองความต้องการของตลาดแรงงาน กรมอาชีวศึกษาได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยจัดหลักสูตรซึ่งเป็นการเรียนการสอนทั้งในระบบโรงเรียน หลักสูตรพิเศษ และการฝึกอบรบระยะสั้น (กรมอาชีวศึกษา, 2539)

สำหรับในระบบโรงเรียนจะมีหลักสูตรระดับต่าง ๆ ดังนี้

หลักสูตรต่ำกว่าปริญญาตรี

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
3. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.)

หลักสูตรเทียบเท่าปริญญาตรี

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) รับผิดชอบสำเร็จการศึกษาระดับปวส. เข้าศึกษาต่อ 2 ปี เริ่การศึกษาก็จะได้รับประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูงซึ่งมีศักดิ์และสิทธิ์เทียบเท่าปริญญาตรีตามสาขาที่เลือกเรียน

2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิศวกรรมเมคคาทรอนิกส์ สาขาวิศวกรรมเมคคาทรอนิกส์รับผิดชอบสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาช่างกลโรงงาน สาขาวิชาช่างยนต์

ปัจจุบันการผลิตกำลังคนของกรมอาชีวศึกษาบางสาขายังไม่เพียงพอับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยเฉพาะทางด้านอุตสาหกรรมและธุรกิจ เนื่องจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจและความเจริญเติบโตทางภาคอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างรวดเร็ว ประกอบกับนโยบายขยายโอกาสทางการศึกษาของรัฐบาลไปสู่ชนบทมากขึ้นเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา กรมอาชีวศึกษาได้สนองนโยบายดังกล่าว โดยจัดตั้งสถานศึกษาแห่งใหม่เพื่อรองรับและตอบสนองความต้องการการศึกษาด้านอาชีวให้แก่ประชาชนที่อยู่ในชนบทได้มากขึ้น เป็นการป้องกันภัยย้ายถิ่นฐานสู่ตัวเมือง ตามแนวการดำเนินงานของกรมอาชีวศึกษาประจำปีงบประมาณ 2539 สรุปได้ว่ากรมอาชีวศึกษาจะดำเนินการจัดตั้งสถานศึกษาเพื่อรองรับโครงการพระราชดำริ

การขยายโอกาสทางการศึกษาและพัฒนาเศรษฐกิจโดยการจัดตั้งวิทยาลัยการอาชีพ 60 แห่ง วิทยาลัยสารพัดช่าง 26 แห่ง วิทยาลัยเทคนิค 17 แห่ง และวิทยาลัยอาชีวศึกษา 4 แห่ง ดังนั้นจึงมีความต้องการครูวิชาชีพระดับปริญญาตรีทุกสาขาประมาณ 9,277 คน และมีอัตราว่างอีกไม่น้อยกว่า 1,000 คน ซึ่งปริมาณความต้องการครูวิชาชีพจะเพิ่มมากขึ้นในปีการศึกษา 2539-2544 ไม่น้อยกว่า 11,989 คน ในขณะที่ครู-อาจารย์ในสถานศึกษาระบบอาชีวศึกษาที่สอนด้านช่างซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถลาออกไปสู่ภาคเอกชนมากขึ้น เนื่องจากค่าตอบแทนที่สูงกว่าของทางราชการโดยวิธี "ซื้อตัว" จากหน่วยงานเดิม ปัญหา "สมองไหล" จึงเป็นปัญหาที่ต่อเนื่องไปในอนาคต จากกรณีวิเคราะห์ของกองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา พบว่า ครู - อาจารย์ลาออก โอนย้าย และเกษียณอายุในอัตราสูง เฉลี่ยเดือนละ 20 คน โดยเฉพาะสาขาที่ขาดแคลน (กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา, 2539) ทั้งนี้การผลิตครูสาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เป็นไปอย่างจำกัด ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) มีความต้องการครูสาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 4,960 คน แต่สถาบันดังกล่าวทั้ง 3 แห่งข้างต้น ผลิตครูได้ไม่เกินปีละ 700 คน และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผลิตครูช่างอุตสาหกรรมได้ไม่เกินปีละ 300 คนเท่านั้น (ยกเว้นสถาบันการอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2538: 9)

การขาดแคลนครูดังกล่าวเป็นปัญหาสะสมของกรมอาชีวศึกษาในช่วงหลายปีที่ผ่านมา เนื่องจากมีการขยายปริมาณการรับนักเรียนนักศึกษาและขยายการจัดตั้งสถานศึกษาใหม่ขึ้นหลายแห่ง ซึ่งคาดว่าจะเป็นอย่างต่อเนื่องในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544)

อนึ่ง ผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวท. และปวส. ต้องการโอกาสศึกษาต่อจนถึงระดับปริญญาตรี เพื่อให้สามารถเลือกประกอบอาชีพที่มีความก้าวหน้าสูง เมื่อไม่สามารถเรียนต่อทางวิชาชีพและเทคโนโลยีได้ ก็จะต้องไปเรียนปริญญาตรีด้านอื่นแทน ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนกำลังคนทางวิชาชีพและเทคโนโลยีในการพัฒนาประเทศเพื่อก้าวเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศอาเซียนได้

ด้วยเหตุนี้กรมอาชีวศึกษาได้เปิดสอนหลักสูตร ปทส. ผลิตครูวิชาชีพ เพื่อสนองความต้องการในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีสายวิชาชีพและเทคโนโลยี โดยเปิดดำเนินการครั้งแรกที่วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน ในปีการศึกษา 2533 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เพื่อเป็นการแก้ปัญหาการขาดแคลนครูในสาขาวิชา 3 สาขา คือ สาขาวิชาช่างไฟฟ้า สาขาวิชาเครื่องกล และสาขาวิชาเทคนิคการผลิต มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตครูช่างอุตสาหกรรมในสาขาที่ขาดแคลนให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการเป็นครูวิชาชีพที่ดีมีคุณภาพ ทั้งนี้เป็นการดำเนินงานในลักษณะครูทายาทอาชีวศึกษา ซึ่งมีหลักการว่าสถานศึกษาที่ขาดแคลนครูจะต้องมอบทุนอุดหนุน (จากเงินบำรุงการศึกษา) ให้แก่นักศึกษาทุนละ 15,000 บาทต่อปี ซึ่งเมื่อผู้รับทุนสำเร็จการศึกษาแล้วจะต้องกลับไปใช้ทุนเป็นครู-อาจารย์ในสถานศึกษาเจ้าของทุน (กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา, 2538)

หลังจากวิทยาลัยช่างกลปทุมวันใช้หลักสูตรนี้มาระยะหนึ่งเป็นเวลา 4 ปี และมีผู้จบการศึกษาไปแล้ว 2 รุ่น ได้มีการประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) ที่ใช้ในวิทยาลัยช่างกล

ปทุมวัน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ใน 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาเครื่องกล สาขาวิชาเทคนิคการผลิต และสาขาวิชาไฟฟ้า (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา, 2536) พบว่า ความคิดเห็นของครูอาจารย์ เกี่ยวกับสภาพความเหมาะสม ในการบริหารหลักสูตรอยู่ในระดับน้อย เนื่องจากไม่มีรูปแบบที่แน่นอน บุคลากรหลายฝ่ายยังไม่เข้าใจ เป็นเหตุให้การบริหารหลักสูตรล่าช้า และไม่ได้ทำกันอย่างจริงจัง

หลังจากการประเมินผลหลักสูตรดังกล่าวแล้ว หลักสูตรนี้ก็ยังคงนำไปใช้ในสถานศึกษาที่มีความพร้อมเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน รวม 15 แห่ง และมีแนวโน้มว่าจะขยายไปยังสถานศึกษาอื่น ๆ อีกด้วย ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมายังไม่มีความวิจัยที่ศึกษาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) ของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาทุกแห่งในภาพรวม การบริหารหลักสูตรจึงเป็นปัญหาที่น่าสนใจที่ควรจะทำการศึกษาวิจัยอย่างยิ่ง

ปัจจุบันมีสถานศึกษาที่จัดหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค และกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา และกองวิทยาลัยเกษตรกรรม รวมทั้งสิ้น 15 แห่ง โดยครอบคลุมจังหวัดต่าง ๆ ทั่วทุกภาคในประเทศไทย นับได้ว่าเป็นการลดปัญหาการขาดแคลนครู-อาจารย์ในสาขาที่ขาดแคลนได้ระดับหนึ่ง ทั้งนี้เพราะกรมอาชีวศึกษาสามารถผลิตครู-อาจารย์ที่มีความรู้ ความสามารถ และทักษะวิชาชีพ ได้สอดคล้องกับความต้องการในการจัดการอาชีวศึกษาซึ่งตั้งอยู่บนปรัชญาการเตรียมครูช่างที่มีประสิทธิภาพและพัฒนานักเรียนอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพ ในทางปฏิบัติสถานศึกษาจะต้องอาศัยความสามารถในการจัดระบบการบริหารงานภายใน ระดมความคิดสติปัญญา ความรู้และความสามารถของบุคลากรทุกฝ่าย โดยต้องอาศัยความร่วมมือกันในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ บุคลากรภายในสถานศึกษาจะช่วยแก้ปัญหาได้ดีที่สุด เพราะเป็นผู้ใช้หลักสูตร และเป็นผู้มีส่วนร่วมในการบริหารหลักสูตรทุกคนย่อมจะทราบปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาได้ดีที่สุด ทั้งนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยการบริหารหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพด้วย

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ประกอบกับยังไม่มีผู้ใดศึกษาวิจัยเรื่องนี้มาก่อน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการบริหารหลักสูตร ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตร ใช้เป็นข้อมูลพิจารณา แก้ไข ปรับปรุงการดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพของการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา
2. เพื่อศึกษาปัญหาของการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตรการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา โดยมีกลุ่มประชากรและขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วยผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้าคณะ หัวหน้าแผนก และอาจารย์ผู้ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่เปิดสอนการหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) ในปีการศึกษา 2539 จำนวน 15 แห่ง

2. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพและปัญหาในเรื่องการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา โดยมีกรอบแนวคิดดังนี้

1. การวางแผนการใช้หลักสูตร
2. การเตรียมบุคลากร
3. การจัดอาจารย์เข้าสอน
4. การจัดตารางสอน
5. การบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน
6. การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้หลักสูตร
7. การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร
8. การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
9. การส่งเสริมขวัญและกำลังใจ
10. การนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร

คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับความหมายของคำบางคำที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอให้ความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

สภาพ หมายถึง ลักษณะการปฏิบัติงานจริงในการดำเนินงานบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.)

ปัญหา หมายถึง สถานการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.)

การบริหารหลักสูตร หมายถึง การดำเนินงานร่วมกันของบุคคลในการจัดกิจกรรมและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อให้หลักสูตรบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งได้แก่ การวางแผนการใช้หลักสูตร การเตรียมบุคลากร การจัดอาจารย์เข้าสอน การจัดตารางสอน การบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้หลักสูตร การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การส่งเสริมขวัญและกำลังใจ การนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร

หลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) หมายถึง หลักสูตรที่เปิดสอนในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ระยะเวลาเรียน 2 ปีต่อเนื่องจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ได้แก่ สาขาวิชาเทคนิคการผลิต สาขาวิชาเครื่องกล สาขาวิชาไฟฟ้า สาขาวิชาโยธา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ได้แก่ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และประเภทวิชาเกษตรกรรม ได้แก่ สาขาวิชาประมง

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้าคณะ หัวหน้าแผนก ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นทางการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นการภายใน ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.)

อาจารย์ผู้สอน หมายถึง อาจารย์ประจำผู้ปฏิบัติการสอนหมวดวิชาต่าง ๆ ได้แก่หมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาเฉพาะด้าน และหมวดวิชาเลือกเสรี ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.)

สถานศึกษา หมายถึง สถานศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษาทั่วประเทศ ที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) จำนวน 15 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย วิทยาลัยเทคนิคพิษณุโลก วิทยาลัยเทคนิคอุบลราชธานี วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ วิทยาลัยเทคนิคอุลิต วิทยาลัยอาชีวศึกษามหาสารคาม วิทยาลัยพัฒนศึกษารชนบุรี วิทยาลัยประมงสงขลาติณสูสานนท์ วิทยาลัยเทคนิคยะลา และวิทยาลัยเทคนิคลพบุรี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัย จะเป็นข้อมูลและแนวทางให้แก่ผู้บริหารและบุคคลที่เกี่ยวข้องในการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) ใช้ประกอบการพิจารณา เกี่ยวกับการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

2. ผลการวิจัย จะเป็นข้อมูลให้กรมอาชีวศึกษา และนักพัฒนาหลักสูตรใช้ในการวางแผนเพื่อแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาแนวทางการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) ตลอดจนพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมและมีคุณภาพดียิ่งขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย